საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზკულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა საქართველოს რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

ლელო

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров Грузинской ССР и Грузинского республиканского совета профсоюзов

№ 92 (1106) | ხუთშაბათი, 1 აგვისტო, 1957 წ. | გამოდის 1931 წლიდან | ფასი 20 კაპ.

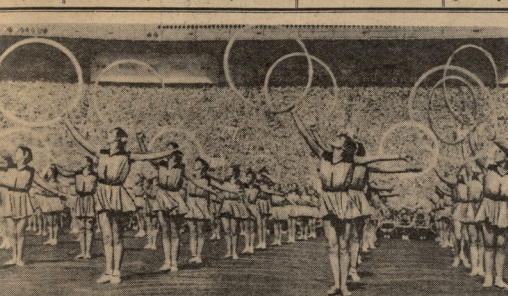

სუნათებზე: ფესტივალის გახსნის დღეს ჩატარებული მახოთარეი ვარჯიშები. ფოტო ფ. კრასნოკუხოვა. ჩვენი სპეც. კორესპონდენტის.

ენა ვერ აღწერს იმ სანახაობას, რაც ათასობით ადამიანს თვალწინ გადაეშალა 28 ივლისს, მოსკოვში სტადიონზე. მე როგორც ბელოვნების დარგის მუშაკს ბუნებრივად მეტად შევაქცევდა ყურადღებას ფიზკულტურის ხელოვნება, რომელსაც დღევანდელი სახელი ეწოდა — ფიზ-კულტურა და ჩვენი ახალგაზრდობა".

როდესაც მოედანზე გამოვედი ამ გრანდიოზულ სანახაობაში მონაწილე ორ ათასზე მეტი ახალგაზრდა, ცოცხალის ყვავილების ზღაპრული ბაღივით ჩანდა მწვანედ მოპირკეთებულ მოედანზე. აქ იყვნენ სხვადასხვა პროფესიის ადამიანები: ფეხბურთელი მუშაკები, კასპიის მენავთობეები, კურსანტი კოლმეურნეები და სპარტაკიადის ხალხ-დენები...

...იტრიალა მზემაც და მაყურებელი პირველსავე ტაქტებიდან მოიცვა ხალისით ცეკვებით. განსაცვიფრებელი სიმსუბუქით, მოერაგებით და გრაციოზლობით მოძრაობდნენ გოგონები. ვიყები კი... მე არ ვიცი თუ ვინმეს შეუძლია ისე ტემპერამენტიანად ცეკვა როგორც ქართველებს...

ოლღა ლეპეშინსკაია,
სსრკ სახალხო არტისტი.

მოსკოვში ჩამოსვლისთვე, ჩვენთან საფრანგეთში, ბევრი უსიამოვნო რამ მოამზეს საბჭოთა კავშირზე. მოუხდებად იმისა, რომ არ ვეცნობინ მეშინარა, ადვილად დამჯერე ადამიანთა კატეგორიას, ყოველდღიურად და დაბეჯითებითაც ავიტაციამ რაღაც გაურკვეველი გრძნობა დამაყრა ტანში. მაინც გადავწყვიტე ჩამოსულიყავი და ჩემი თვალით მეხილა ყველაფერი ის, რასაც საფრანგეთში საბჭოთა სპორტზე ჭორაობდნენ.

პირველმა შთაბეჭდილებებმა სრულიად გამაქარა ექვის ის პატარა ნაწილიც, რომელიც ჩემი ხორცილის მოუხედავად მაინც იყო გულში შემარჩენილი. სიმართლემ მაინც თავისი ხალვა. მე დამარწმუნა, ხანებს კი თვალი უუხილა. საბჭოთა კავშირში სპორტი, იმისგე როგორც დარგები, მშვიდობის და ურთიერთმეგობრობის მტკიცე საფუძველზე დგას და მოსკოვის თამაშებიც სწორედ ამ ნიშნით ტარდება.

ვიწე არ უნდა გამოვიდეს სპორტულ შეჯვრებში უძლიერესი, ამას მნიშვნელობა არ აქვს. მთავარია რომ გამარჯვება მშვიდობას და მეგობრობას დარჩება.

დენი ლალანი,
გაზეთ „იეანის" თანამშრომელი.

ჩემი სპორტული კარიერა XVI ოლიმპიურ თამაშებამდე დამთავრდა. და. ავსტრალიაში ვიყავი მხოლოდ ტურისტის და მეცნიერული როლში. სპორტიდან წასვლა არ იყო „დეზერტირობით", სახელის დაკარგვის შიში გამორეულად გრძნობა. იგი უღიმიდელი წლების ბრალი იყო.

მაგრამ ან მოვიდა ახალგაზრდობის გაზაფხული და ჩემი „ბებრული" გული გაიბადაზრდება და გადავწყვიტე ერთხელ კიდევ მეცადა ჩემი ძალები ახალგაზრდებთან შეჯიბრებაში. წარმატების იმედი, რა თქმა უნდა, არ მქონდა. ჩემი ფრო უკვე წყვდა. ახლ ასპარეზი ეუებია და ლაფრენების ხელშია. მაგრამ მე მინდოდა ამ ზეიმის უშუალო მონაწილე ვყოფილიყავი.

ბედნიერი ვარ, რომ შემიეძლო ასპარეზ წვლილი ამ დიდ საქმეში, რომელსაც მთელი მსოფლიოს სპორტსმენების მეგობრობა ჰქვია.

ეშილ ზატოპეკი

რა ობლოს ტრასისაკენ და სხვა ლეგენდებისაკენ, სადაც ტარდება III სპორტული მეგობრული თამაშები.

• • •

მწყსმე მეგობრული თამაშები ნამდვილ სპორტულ ზეიმად გადაიქცა. ყოველი მატჩი მომთაშინების მეგობრულ ატმოსფეროში. არც ერთ უხეში ცდილი, არც ერთი ზედმეტი სიტყვა მსალს. მეგობრული თამაშები ამა რალებს თავის იღებს. როგორც ცნობილია ჩვენებმა გასცეს თავს 29-ში დაიწყო. „ცრილა სოვეტოვის" სპორტის სასახლეში მოიწარაკვებები იბრძვიან სახატიო ადგილებისათვის. ჩვენი რესპუბლიკის წარმომადგენელი ოსიპოვი, რომელიც საბჭოთა სპორტის ერთ-ერთ ერთ ერთ

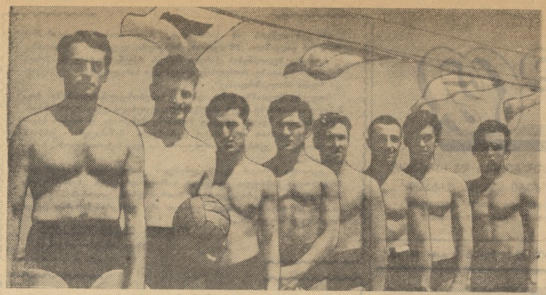

ხუთათუზე: თბილისის „დინამოს“ წყალბურთელთა გუნდი, რესპუბლიკის ის 1957 წლის ჩემპიონი.

III თამაშების საიუბილეო მწვრთნელები

ახალგაზრდული თამაშების პროგრამა მოიცავს ვიდრე სპორტის 17 ოლიმპიურ სახეობას და ქალთა მორის მთლიან ოლიმპიურ პროგრამას (6 სახეობა). შეჯიბრებებში თამაშდება მხოლოდ პირველობათა ის ოლიმპიური პირობებს და რომელიც ყოველწლიურად დადგება პირველი სამი პრიზიორი ქალაქდება თქრის, ეკრანულსა და ბრიჯის მედლებით.

ახალგაზრდულ თამაშებში, ისევე როგორც წინათ, ცენტრალური ადგილი დათმობილი ეკრნება. მძლეოსნობას, რომელიც მთლიანად ოლიმპიური პროგრამით ტარდება. ტაბლეზე წარმოდგენენ მხოლოდ ფიზიობრივი ქალთათვის 400, 800 მეტრებზე და ამასთანავე 4X200 მეტრ. მაგრამ უნდა ითქვას ისიც, რომ ეს დისტანციები ემთხვევა ევროპის 1958 წლის პროგრამის.

1953 წლიდან 1956 წლის ჩათვლით მონაწილეობა მიიღეს 32 ქალაქმა, ოთხ თვეზე ცოტა ნაკლებ ხანში ეს ციფრი ასზე მეტი გახდება. მძლეოსნობა ნიშნავს ბევრი ოლიმპიური თამაშების ნიჭიერი ახალგაზრდა ათლეტების გამოვლენას. მაგრამ ეს ნიშნავს ასევე ბევრი ოლიმპიური ჩემპიონების აღზრდას.

ამ ნიჭიერ ახალგაზრდებს ბევრი ვინმე ეხმარება, ვინ ნაკლებად, ვინ მეტად, მაგრამ ყველა ეხმარება. ეხმარება ოჯახი, ეხმარება სკოლა, ეხმარება საზოგადოება, ეხმარება ტრენერი.

ამ ბოლო ორ წელიწადში ჩვენ ბევრი ვილაპარაკეთ ტრენერის მნიშვნელობაზე, ბევრი ვილაპარაკეთ ტრენერის ავტორიტეტის ამაღლებაზე, ბევრი ვილაპარაკეთ ტრენერის ხელფასის გაზრდაზე. ეს ყველაფერი სწორია, ეს ყველაფერი აუცილებელია, მაგრამ ეს ყველაფერი ჯერ კიდევ არ ნიშნავს, რომ ჩვენ ტრენერებს ვიყენებთ ისე, როგორც ამას ეს ძვირფასი ადამიანები იმსახურებენ.

ტრენერის ავტორიტეტის ამაღლება, ხელფასის გაზრდა, ეს ყველაფერი

VI ფესტივალს, III თამაშებს

მიუძღვნა ე. ჭავჭავაძის სახელობის ლონისძიებათა კომისია

ახალი მიღწევა

28 ფებრუარს საზოგადოება „სპარტაკის“ აღსანიშნებად ითისტ ჯახანაში და მიმდინარე ზეგიზამთრის ლენინგრადის ისტორიაში კიდევ ერთი ბრწყინვალე ფურცელი ჩაიწერა. ისინი ველოსპორტ ჩოვრალ ქალაქის ლენინგრადის ბრიგადის ველოსპორტსმენთა ერთ-ერთ ყველაზე ძლიერ გუნდად ჩამოყალიბდნენ. მაშასადამე ეს ჩოვრალის ბრიგადის ველოსპორტსმენთა პირველი ტრიუმფალური გამოსვლა იყო.

ლენინგრადის ველოსპორტსმენებმა ამ ზამთარს ორი ოფიციალური შეხვედრა ჰქონდათ. ერთი მოსკოველებთან, მეორე ლენინგრადის ველოსპორტსმენთა ერთ-ერთ ძლიერ გუნდთან. ორივე შეხვედრა ლენინგრადელებმა მოიგეს. ამ ორი გამარჯვების შემდეგ ჩოვრალის ბრიგადის ველოსპორტსმენებმა გადაწყვიტეს ეთამაშათ ლენინგრადის ველოსპორტსმენთა ერთ-ერთ ძლიერ გუნდთან. ეს გუნდი

ალვადგინოთ სპორტის ეს სახეობა

ქართველები, როგორც ცნობილი, მეცხენეობის ერთ-ერთი კულტურის ბადალი ვიქნებით, მათ ეკუთვნით ფიზიკური კულტურის ძირითადი სახეობების — ფიზიკური ვარჯიშების და მოძრაო თამაშების ქართული სპორტული ხალხური სპორტის მრავალი ხალხური ლექსებითით, ისინიც, ეპოსი, ხვეულ-რული ლექსი და ფარიკაობა, თოჩინა და სხვ.

აკად. ივ. ჯავახიშვილი უმეცრების ხანის საქართველოში არსებულ იარაღთა შორის მშვილდისას მთავარ ადგილს ანიჭებდა. იგი წერდა „შემნილ იარაღთა შორის, რასაც კვირველია, მთავარი ადგილი უნდა მშვილდისას ეჭიროსო, რადგან ხე ფრთად განსაკუთრებით ადვილად იფარება და მტერად იქცევა ხოლმე, ისევე, როგორც სპილენ ძეშიები. მაგრამ მშვილდისარი და მშვილდისანი გამოხატული ბრინჯაოს სახით ადრეულ ხანაში საქართველოს ტერიტორიაზედ არ არსებობდა. ამიტომაც ტალის ნაპოვნი და ითვლებიან წყვრები ქართველებიც საბარგებში მოიპოვება.

მშვილდი იმდენად დიდი ყოფილა, რომ ადამიანის სიმაღლეს სჭარბობს, და და სამად მოხრილი და კიდეებზე გადაბრილი მსხვილი მშილდისაგან შედარებით წვრილი სპილოსაგან შედარებით.

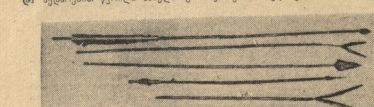

ნახ. 1

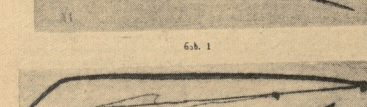

ნახ. 2

მეცნიერებაა“. (ივ. ჯავახიშვილი. ქართველი ერის ისტორია, 1928 წ. გვ. 12).

სწორედ ამიტომაც, რომ მშვილდობა და ისროსნება მსტყვლობის ერის, ჩვენ გამოკვლევებით მოგეხსენებათ, რომ ტყიან ადგილებში ბატონ მშვილდოსნებს, რომელთა ცდილობისას ჯერ კიდევ შეიძლება ვიპოვნოთ ზოგიერთნი ამ ხალხური ვარჯიშის ნაშთები. მშვილდისარი, საერთოდ მშვილდის (მოხრილი ხის ტიტი, ბეერ შემთხვევაში რქებისა და ძვლის გამოყენებით) და ისროსნება ნ შედგება.

ვარსკვლავის ზარა, რომ მშვილდის პირველნიი სახე ლეკურნის ეყო, რომელსაც ჭკვნის ზილი ქონით შეზილი აფიქსირდა ისე, რომ ამ ზილს ბილთები, ბუნებრივად ჩაბავრებული დარჩა. ამრიგად, ასეთი მშვილდი ფაქტიურად, ერთი მთლიანი ნაკეთისაგან ყოფილა გაკეთებული.

ვარსკვლავის სხვა ზარაც, რომელიც ლანასაკის ბანზე, რომ მშვილდის პირველნიი სახე ბუჭქიდან მოჭრილი წნელი იყო ერთ ბოლოში შეკრული მოსქელო. ღერთა გამხვლილობაში ამ გვერდის გასწორება დაწუნეს და ბოლოს მშვილდის ორივე ბოლო ერთი სიგრძისა და სიმკრთა გახდა (საქართველოს ცალკეულ მთიან რაიონებში დღესაც ეხდიან მშვილდს, რომელსაც ერთი ტოტი მოჭრილ აქვს და შედარებით წვრილი ხმალისაგან მშვილდის შორის მაკრე ჩერეა და ეს ძირითადად ეხება მას, რომ ხმალი ლიტერატურიდან ცნობილია, რომ ისეთ ადგილებში, სადაც შეიძლება ნაკლებად მოიპოვება მშვილდისათვის ვარგისი ხის მასალა, მშვილდები კეთდებოდა ფითიანისაგან რქების და ხის ნაჭრებისაგან.

მშვილდის ზომის შესახებ სხვადასხვა, ხშირად საკმაოდდეო ანეკდოტებიც არსებობს. სამალთაგან, ფილიპე მაკედონელის ელჩებთან ერთად ბერძენ ისტორიკოსი ბატონ მშვილდოსანი დიდი მშვილდით ბრძანდება, ხოლო ელჩ ადგილებში ეს მშვილდი — დიდი მშვილდებია გავრცელებული. სამხრეთ აზერეთისთვის საკმაოდდეო დამახასიათებელი ანეკდოტის არსებობს. ცნობილია, მაკედონიელ ალექსანდრე ფილიპეს ვაჟს ბ. ჯავახიშვილის ცნობილი ფილმი ხოსა, რქებისა და ე. წ. შეკვეცილი მშვილდები.

საქართველოში ასეთივე ორი სახეობა უმთავრესად გავრცელებული. რაც შეეხება შეკვეცილ მშვილდს, ერთ-ერთ მთავარ ინსტრუმენტად საქართველოს ლეგენდებში, ამაზე მეზობელ ხალხებსაც შეხვედრ შეკრულ-დაწვეტილ მშვილდს. რომელთა ნაწილაც გარშემო დახვეული თოკი ან ტყავი აქვს

საბერი გვხვდება ლეკურნის, მეცნიერულის მოკვლისაგან დაცვისთვის და ცხოველის ძარღვისა საბერი (ასეთი ცხოველი ბრძოლაში ხშირად ისე ბრაზდება, საბერი ხან დაგრეხილია, ხან კი ტყავი ამკვრივდა ძარღვისა) პირდაპირ ეტანება.

ისარი უფრთხის ზრახვაზე, ტანაზედ, კილოსავე და ზოგჯერ ფრთოსანაცაა. ქართველ ისროსნთ ზრო უმთავრესად ლილოსნის გაუფლება (ეს არ გამორიცხავს იმას, რომ ფეხუელს ხანში შეიძლება ის, კიდის ან სხვა მასალის ზრუნი იყო ნაკეთები. ზოგადად ეთნოგრაფიიდან ცნობილია, რომ ისარს ზრიცხის მრავალსახეობა არსებობს. ფაქტ ზრიცხის ნაკეთებას ეწოდება ზრიცხვა. ზრიცხვა ორ ტიპად იყოფა: ზრიცხვა ერთ ნაჭრისაგან (ერთ ნაჭრიანი ზრიცხვა) და ზრიცხვა რამდენიმე ნაჭრისაგან (რამდენიმე ნაჭრიანი ზრიცხვა). ზრიცხვა ერთ ნაჭრისაგან ხშირად ხის ტოტისაგან კეთდება, ზრიცხვა რამდენიმე ნაჭრისაგან კი ხის ტოტისაგან, ძვლისაგან, ლითონისაგან და სხვ.

ისარი ზრიცხვის ნაწილებისაგან შედგება. ისარი ზრიცხვის ნაწილებისაგან შედგება. ისარი ზრიცხვის ნაწილებისაგან შედგება.